

פרידלר יואל

בן ישראל ורביקה. נולד ב־1928 בגרמניה. בן למשפחה אדוקה. גדל בבית כבן יחיד לצד שלוש אחיות. הצטרף למחתרת האצ"ל והיה פעיל בה ביותר. הוריו אמרו לשלוח אותו לאמריקה, לקרובים, כדי להוציאו מהסכנה המתמידה אשר איימה עליו מבהוץ ומבפנים גם יחד, אך הוא נהג בחייו בהתאם לתשובתו: „אנו גויסנו לכל החיים. מהשורה משחרר רק המות“. עם חידוש המאורעות היה בין הראשונים שירדו לעיר העתיקה ואירגנו את הגנתה. היה זה קומץ קטן של בחורים שהתאמנו וביצרו עמדות. ב־20.1.1948 יצא עם שני חברים ל„ביקור חולים“ לשם מסירת ידיעה בטלפון. בדרך פגעו בהם אנשי־כנופיה מלווים על־ידי שוטר בריטי, שמסר לאחד הערבים את נשקו, והלה פצע את השלושה. יואל נשאר כשלושת רבעי שעה במקום כשהוא פצוע והערבים מתעללים בו. כשפרצו חברי האצ"ל למקום, מצאוהו גוסס.

דבריו האחרונים היו: „תמסור להם שירביצו... אני מרגיש שזה סופי, אבל היה כדאי“. הובא למנוחת־עולמים בבית־הקברות בנחלת־יצחק.